

Uns 400 propietaris rapitencs, afectats pel nou atermenament del domini públic del litoral

La Ràpita Ò.M.J.

El nou atermenament del domini públic marítim-terrestre a la costa del delta de l'Ebre que està duent a terme l'Estat -una nova delimitació com a conseqüència de la pujada de nivell i avenç del mar- ha generat alarma als diferents municipis deltaics per l'efecte sobre béns privats que passaran a ser de domini públic, amb concessions d'ús per als propietaris originals, i que a més a més quedaran afectats per limitacions d'ús, ja que, per a preservar el litoral mateix o pel risc d'inundabilitat, no s'hi podran fer segons quines ocupacions de sòl.

Ajuntaments i regants reclamaven que el nou atermenament se fes després de fer públic el Pla de Protecció del Delta, però el Ministeri de Transició Ecològica ha tirat pel dret i els veïns de municipis com la Ràpita mantenen la seua preocupació. Resulta molt simptomàtic en este sentit que més de 400 persones acu-

dissen dilluns passat a l'assemblea informativa organitzada per l'Ajuntament de la Ràpita, a l'auditori Sixte Mir.

Les explicacions tècniques les va donar l'enginyer de camins tortosí Miquel Albacar, que posteriorment, en una entrevista a Ràdio Ràpita, quantificava en uns 400 els propietaris rapitencs afectats. Segons Albacar, la principal novetat a la Ràpita és la inclusió en domini públic de les basses de l'Encanyissada i la Tancada. A grans trets, la normativa preveu la integració a domini públic de terrenys guanyats al mar o terrenys que s'inunden o poden inundar-se amb l'aigua salada del mar, com seria el cas d'estes llacunes, al voltant de les quals queda establerta una servitud de pas de sis metres i una servitud de protecció -una franja d'un centenar de metres d'ample- en la qual no es pot construir cap caseta o magatzem ni cap bé que es puga ubicar fora d'esta zona, va explicar el tècnic. A més a

més, s'establix una zona d'influència de mig quilòmetre. Esta no implica grans restriccions, però qualsevol actuació que s'hi faça en l'àmbit privat ha de ser comunicada a l'autoritat administrativa.

CONCESSIONS PER 75 ANYS Albacar aclaria que el nou atermenament no implica cap expropiació, perquè la propietat passa directament a mans de l'Estat sense cap compensació econòmica. A qui ha sigut titular fins aleshores només li queda el permís per a fer-ne ús durant un nombre concret d'anys. La Llei de costes de 1988 determinava un període de 75 anys de concessió. Això va quedar superat per una de les vuit modificacions que Albacar recorda que s'han fet al reglament que desenvolupava com s'havien de fer els atermenaments, però el Tribunal Suprem va tombar este canvi per un defecte de forma en la tramitació i la norma vigent és la dels 75 anys.

Imatge de l'auditori Sixte Mir, que va quedar petit durant l'assemblea informativa sobre l'atermenament del domini públic marítim-terrestre.

Albacar alerta, també, que tot el Delta, en la mesura que ha guanyat terreny al mar a través de la sedimentació durant milers d'anys, podria ser susceptible de ser incorporat a domini públic, tot i que l'escenari previst pel Ministeri no és ara este ni de bon tros.

Entre els afectats, hi ha els regants, que veuran com els desaigues que acaben abocant l'aigua de reg dels arrossars al mar o a les basses, passen a formar part del domini públic i, automàticament,

també algunes de les infraestructures de reg. Així, estes dixeran de ser propietat de la Comunitat de Regants de la Dreta, si bé els arrossaires les podran continuar utilitzant almenys durant 75 anys. Els afectats rapitencs, i de la resta del Delta, encara podran presentar recursos o alegacions, segons Albacar, durant els cinc anys posteriors a l'aprovació del nou atermenament, però la normativa és prou clara i la possibilitat que els recursos prosperen, escassa. ■